

Per email

Aan de Eerste Kamer der Staten Generaal
T.a.v. de leden van de commissie Financiën
Postbus 20017
2500 EA 's-Gravenhage

's-Gravenhage, 26 maart 2026
NvH/corsp/009

Betreeft: VCP inbreng t.b.v. wet werkelijk rendement box 3

Geachte leden van de commissie Financiën in de Eerste Kamer,

U behandelt in de komende maanden het wetsvoorstel Wet Werkelijk Rendement Box 3. De VCP heeft haar fundamentele bezwaren tegen dit wetsvoorstel eerder kenbaar gemaakt. Wij vertegenwoordigen werknemers die in toenemende mate zelf financiële risico's moeten opvangen, en zien dat collectieve voorzieningen voor hen ontoereikend zijn. Zij zijn aangewezen op eigen middelen om te investeren in bijvoorbeeld verduurzaming en of om financiële zekerheid voor de toekomst op te bouwen. Deze spaarders en kleinere beleggers die een buffer opbouwen met eigen middelen hebben te maken met box 3. Tegen deze achtergrond zijn wij bezorgd over de negatieve gevolgen van het wetsvoorstel voor juist deze groep werkenden. Met name kleinere beleggers worden door het voorstel onevenredig en naar ons oordeel onrechtvaardig geraakt.

De VCP heeft in een eerdere brief aan de Tweede Kamer haar fundamentele bezwaren tegen het voorliggende wetsvoorstel uiteengezet.¹ Wij roepen u op om de staatssecretaris te verzoeken het wetsvoorstel in te trekken en met een verbeterd voorstel te komen. Naar ons oordeel ontbeert het voorstel de kwaliteit om de toets van de Eerste Kamer te kunnen doorstaan.

In deze brief richten wij ons met name op de gevolgen van dit wetsvoorstel. De voorgestelde herziening box 3 betekent een fundamentele wijziging in de wijze waarop vermogensvorming voor middeninkomens wordt behandeld. In plaats van een evenwichtig en rechtvaardig stelsel, leidt het voorstel naar ons oordeel tot nieuwe vormen van ongelijkheid en onzekerheid voor werkenden die sparen en investeren voor hun toekomst.

Van belastingvrij naar belastingplichtig: de kleine belegger de klos

Het wetsvoorstel trekt een grote groep burgers de belastingsfeer in die voorheen, mede door het heffingsvrije vermogen, buiten beeld bleef. Door de zeer lage drempel waarboven vermogensaanwas wordt belast, worden met name kleine beleggers onevenredig hard getroffen. Daarmee lijkt een deel van de budgettaire problematiek in de huidige wetgeving te worden afgewenteld op belastingplichtigen die eerder buiten de heffing bleven. Zij draaien feitelijk op voor de budgettaire gaten die ontstaan zijn in de bestaande wetgeving, waarbij met name spaarders onjuist werden belast. Daarbij komt dat juist de bestaande regeling, in het bijzonder voor spaarders met hogere vermogens, door de Hoge Raad onhoudbaar is geacht vanwege de belastingheffing over fictieve rendementen. Het voorgestelde stelsel roept vergelijkbare bezwaren op, nu ook ongerealiseerde vermogensaanwas en fictieve huurinkomsten in de heffing worden betrokken zonder dat daar noodzakelijkerwijs feitelijke liquiditeit tegenover staat. Dit kan belastingplichtigen, waaronder professionals met vermogen in niet-liquide bezittingen, ertoe dwingen bezittingen te verkopen uitsluitend om aan hun belastingverplichtingen te kunnen voldoen.

Budgettaire tunnelvisie vs. economische realiteit

Het kabinet hanteert een sterke focus op de budgettaire opbrengst, zonder de individuele en economische effecten van het voorstel voldoende te wegen. De eerder als onrechtvaardig beoordeelde belastingdruk op spaargeld wordt daarbij verschoven naar andere vermogensbestanddelen, terwijl de totale belastingdruk per saldo aanzienlijk toeneemt. Tegelijkertijd

¹ <https://www.vcp.nl/wp-content/uploads/2026/01/VCP-inbreng-behandeling-wetsvoorstel-box-3.pdf>

wordt het heffingsvrije vermogen vervangen door een aanzienlijk lagere rendementsvrijstelling, waardoor een grotere groep belastingplichtigen in de heffing wordt betrokken.

Deze systematiek pakt in het bijzonder ongunstig uit in jaren met negatieve rendementen. Door de wijze waarop verliesverrekening en vrijstelling zijn vormgegeven, kan de vrijstelling in dergelijke jaren feitelijk niet worden benut. Dit betekent dat belastingplichtigen over de tijd gezien minder bescherming genieten, hetgeen neerkomt op een impliciete belastingverzwaring.

Daarmee is de gekozen systematiek niet alleen onevenwichtig, maar sluit zij ook onvoldoende aan bij het uitgangspunt van belastingheffing over daadwerkelijk gerealiseerde rendementen. Vergelijkbare redeneringen zijn terug te zien bij economen die vermogensaanwasbelasting als superieur beschouwen, veelal vanuit een macro-economisch evenwicht en budgettaire opbrengst. De VCP acht deze benadering onjuist: het perspectief van de individuele belastingplichtige, en met name die met kleinere vermogens, dient centraal te staan.

Daarnaast wordt in het voorstel onvoldoende rekening gehouden met gedragseffecten. Er is geen overtuigend inzicht geboden in de wijze waarop belastingplichtigen hun spaar- en beleggingsgedrag zullen aanpassen. Het ligt echter voor de hand dat het voorstel kan leiden tot ontwijkingsgedrag, zoals het verschuiven van vermogen naar andere boxen of minder productieve vormen van sparen, hetgeen op termijn schadelijk kan zijn voor de economie en mogelijk zelfs voor de belastingopbrengsten.

De VCP heeft begrip voor de budgettaire opgave, maar het dichtens van begrotingstekorten kan geen rechtvaardiging vormen voor een stelsel dat complex, moeilijk uitvoerbaar en onevenwichtig is. Het voorstel draagt bovendien niet bij aan de noodzakelijke vereenvoudiging van het belastingstelsel. Integendeel, het legt een aanzienlijke administratieve last bij zowel belastingplichtigen als de Belastingdienst. Gelet op de benodigde uitvoeringscapaciteit en de huidige druk op de Belastingdienst, inclusief personele krapte en toekomstige vergrijzing, bestaat een reëel risico dat de uitvoering ernstig onder druk komt te staan.

Breed gedragen kritiek

Dit wetsvoorstel lijkt te kunnen rekenen op beperkt maatschappelijk en politiek draagvlak. In de Tweede Kamer zijn brede en fundamentele bezwaren geuit tegen de inhoud en de uitvoerbaarheid van het voorstel. Ook de Raad van State heeft kritisch geoordeeld, met name over de complexiteit en de ingrijpende gevolgen voor de burgers. Ondanks deze kritiek is het voorstel met een beperkte meerderheid aangenomen, mede ingegeven door budgettaire overwegingen. Tegelijkertijd hebben diverse fiscale experts het voorstel als onvoldoende doordacht en problematisch gekwalificeerd. Ook vanuit het kabinet is erkend dat het voorstel tekortkomingen kent.² Daar komt bij dat de uitvoeringslast aanzienlijk is. Het ministerie zelf gaat uit van een uitbreiding van circa 900 fte om het voorstel uitvoerbaar te maken. Dit benadrukt de complexiteit van de regeling en roept serieuze vragen op over de uitvoerbaarheid en proportionaliteit ervan.

Conclusie

De VCP roept de Eerste Kamer op dit wetsvoorstel in de huidige vorm niet te aanvaarden. Het voorstel is juridisch wankel, uitvoeringstechnisch complex en sociaaleconomisch onrechtvaardig voor de werkenden, in het bijzonder voor middengroepen. De VCP is vanzelfsprekend bereid het werknemersperspectief op dit wetsvoorstel nader toe te lichten tijdens rondetafelgesprekken in het kader van de parlementaire behandeling.

Hoogachtend,

Nic van Holstein
Voorzitter Vakcentrale voor Professionals (VCP)

cc: Griffier Vaste Commissie Eerste Kamer voor Financiën
Staatssecretaris van Financiën, E. Eerenburg
Minister van Financiën, E. Heinen
Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, drs. Vijlbrief
Minister van Werk en Participatie, drs. Aartsen
Vaste Commissie Tweede Kamer voor Financiën

² <https://nos.nl/artikel/2603947-heinen-wil-wetsvoorstel-box-3-aanpassen-tweede-kamer-was-al-akkoord>